

бази спеціалізованого обстеження використання ІКТ та галузевих статистик. При цьому, незалежно від джерела даних, ІКТ повинні розглядатись як цілісний об'єкт статистичного спостереження з єдиним термінологічним апаратом;

2) динамічний розвиток інформаційно-комунікаційних технологій (їх складу, функцій, сфери застосування) зумовлює необхідність постійного вдосконалення методологічних підходів до статистики ІКТ. Статистика сектору ІКТ повинна бути переведена на загальноприйнятті у міжнародній практиці принципи формування з

метою отримання необхідних агрегованих оцінок. У зв'язку з цим необхідною умовою є здійснення комплексу робіт щодо адаптації стандартів і класифікацій;

3) найбільш важливим і узагальнюючим напрямом розвитку статистики економіки ІКТ повинна стати організація на постійній основі моніторингу інформаційного суспільства, який би забезпечував інформаційну підтримку розробки та реалізації державної політики у сфері ІКТ і становлення інформаційного суспільства в Україні.

Список використаних джерел

1. A Dictionary of Sociology / [ed. by Scott J., Marshall G.]. – [3rd ed.]. – Oxford : Oxford University Press, 2009. – 709 p.
2. Углубленный анализ: измерение информационного общества и статистика науки, техники и инноваций / Записка Статистического бюро Австралии ; Европейская экономическая комиссия : Конференция европейских статистиков, 59-я пленарная сессия (Женева, 14–16 июня, 2011 г.). – Женева : ЕЭК ООН, 2011. – 14 с.
3. Core ICT Indicators, 2010 [Electronic resource] / Partnership on Measuring ICT Development ; International Telecommunication Union. – Access mode : http://www.itu.int/dms_pub/itu-d/opb/ind/D-IND-ICT_CORE-2010-PDF-E.pdf
4. Manual for the Production of Statistics on the Information Economy 2009. – New York, Geneva : United Nations 2009. – 171 p.
5. Закон України “Про основні принципи розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 роки” від 09.01.2007 р. №537-V [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=537-16>
6. Закон України “Про поштовий зв'язок” від 04.10.2001 № 2759-III, станом на 07.08.2011 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2759-14>
7. Закон України “Про телекомунікації” від 18.11.2003 р. № 1280-IV, станом на 15.10.2011 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=1280-15>
8. Manual for Measuring ICT Access and Use by Households and Individuals, 2009 [Electronic resource] / International Telecommunication Union. – Access mode : http://www.itu.int/dms_pub/itu-d/opb/ind/D-IND-ITCMEAS-2009-PDF-E.pdf

УДК 311.14:339.5.053.7

М. В. Леснікова,
кандидат економічних наук,
старший науковий співробітник, завідувач відділу;
К. О. Пономаренко,
провідний економіст;
А. В. Савченко,
провідний економіст;
НТК статистичних досліджень

Методологічні підходи до статистичного оцінювання вартості фінансових послуг у зовнішньоекономічній діяльності

Розглянуто питання статистичного обліку експорту та імпорту фінансових послуг в Україні, зокрема визначення їх вартості, а також джерел формування даних. Проведено розрахунки обсягу наданих послуг фінансового посередництва, що визначаються непрямим шляхом. Проаналізовано методологічні рекомендації Керівництв зі статистики міжнародної торгівлі послугами та платіжного балансу щодо статистичного обліку фінансових послуг і запропоновано шляхи їх упровадження в практику державних статистичних спостережень.

Ключові слова: статистичний облік, експорт (імпорт) послуг, фінансові послуги, фінансове посередництво.

Основою сучасної світової економіки є фінансові послуги. Наразі важко уявити будь-яку економічну діяльність, що прямо чи опосередковано не використовувала б послуги фінансового сектору. У роботі [1] зазначається, що фінансовий

ринок України розвивається як ринок фінансових послуг, що спонукає до вивчення економіки як системи, зорієнтованої на потенційного клієнта (користувача), де фінансові послуги виступають специфічним товаром-продуктом, запропонованим фінансовими посередниками на умовах про-

ведення спільної діяльності. Значущість фінансових послуг для економіки країни та необхідність зміцнення довіри між їх постачальниками і споживачами є підставою для державного контролю за наданням багатьох фінансових послуг, який включає ліцензування, регулювання та нагляд. В Україні державний контроль на ринку фінансових послуг здійснює Державна комісія з регулювання ринків фінансових послуг України, Національний банк України, Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку і Державна податкова адміністрація у межах укладених угод про обмін інформацією. Підприємства й організації усіх форм власності та господарювання, що проводять діяльність, пов'язану з експортом (імпортом) послуг,

знаходяться у правовому полі Законів України “Про зовнішньоекономічну діяльність” [2] і “Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг” [3].

Серед інших послуг зовнішньоекономічної діяльності частка фінансових послуг є максимальною [4]. В Україні зовнішня торгівля на ринку фінансових послуг стрімко набуває обертів завдяки лібералізації торгівлі, використанню нових фінансових інструментів і технологічним змінам. На рис. 1 (за первинними даними Держкомстату) наведено інформацію щодо обсягів експорту послуг фінансового посередництва з України до окремих країн світу.

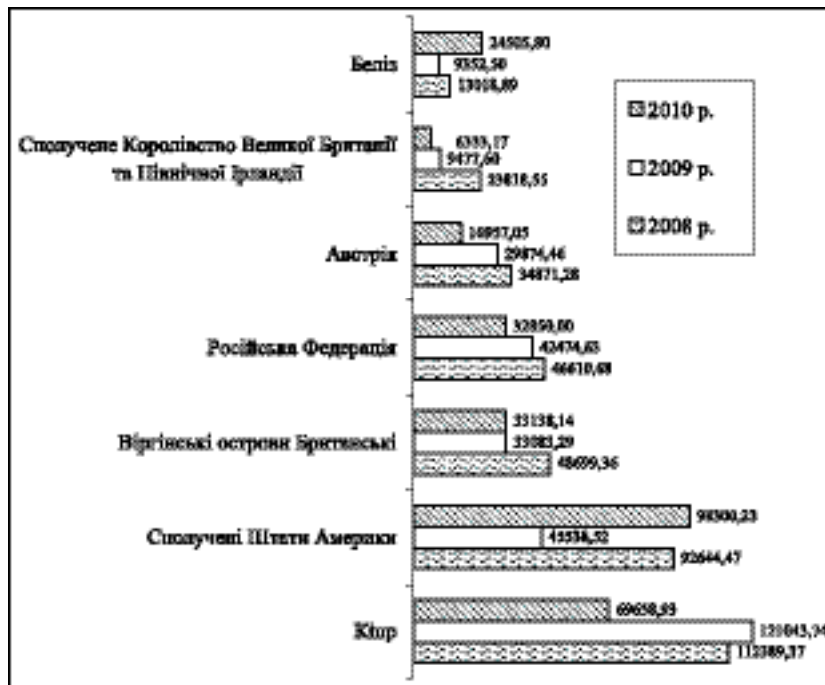

Рис. 1. Динаміка експорту послуг фінансового посередництва за окремими країнами, тис. дол. США

Ураховуючи фундаментальну важливість фінансових послуг як чинника розвитку міжнародної торгівлі, наявність якісної та своєчасної статистичної інформації про їх вартість уможливить спостереження за обсягами укладених зовнішньоторговельних угод з подальшим оцінюванням їх темпів зростання та питомої ваги у загальному обсязі інших послуг, а отже, дозволить отримати надійне підґрунтя для прийняття управлінських рішень.

Мета статті – розробка основних принципів формування вартості фінансових послуг для потреб складання платіжного балансу, Системи національних рахунків, зовнішньоторговельного балансу України, а також для задоволення потреб користувачів у якісній і своєчасній статистичній інформації.

Проблемам функціонування ринку фінансових послуг та питанням фінансового посередництва присвячено праці багатьох науковців – В. Зимовця [5], В. Корнеєва [1], Л. Красавіної [6],

В. Ходаківської [7] та ін. Їх роботи мають теоретичний характер, зокрема у них докладно розглянуто термінологічно-понятійний апарат дослідження ринку фінансових послуг, при цьому особливу увагу приділено питанням державного регулювання фінансових послуг, запропоновано підходи до їх класифікації. Проте наукових праць, які б ґрунтувалися на міжнародних статистичних керівництвах та були присвячені статистичному оцінюванню вартості фінансових послуг в Україні, наразі недостатньо.

Статистичне оцінювання вартості фінансових послуг є дещо складнішим, ніж в інших секторах, оскільки фінансова послуга – це не сам фінансовий товар (як, наприклад, іпотечна позика на покупку будинку або страховий поліс на автомобіль), а транзакція, процес придбання фінансового товару, тобто операція, що відбувається для отримання фінансового товару [4]. Вартість сплачених фінансових послуг частіше за все не може бути ідентифікована безпосередньо, оскільки вона стягується з

загальних торгових потоків або загальної вартості торгових угод як збори / комісійні винагороди фінансовим установам. Наприклад, вартість банківських послуг складається з посередницьких платежів, що є різницею між процентними ставками за кредитами і депозитами, або зборів, пов'язаних із акредитивами, банківськими акцептами, операціями з іноземною валютою тощо.

Згідно з методологічними підходами, викладеними у [8; 9], фінансові послуги включають послуги з фінансового посередництва та допоміжні послуги, за винятком послуг підприємств зі страхування життя та пенсійних фондів, а також інших страхових послуг між резидентами та нерезидентами. Послуги з фінансового посередництва можуть надаватися банками, фондовими біржами, факторинговими компаніями, підприємствами – емітентами кредитних карток та іншими підприємствами. Сюди належать послуги, що надаються у зв'язку зі здійсненням операцій над фінансовими інструментами, а також послуги, пов'язані з фінансовою діяльністю, наприклад консультування, збереження цінних паперів, управління активами та ін.

Фінансові послуги сплачуються як [8; 9]:

1. Пряма платня (напряму). Більшість фінансових послуг оплачуються напряму (безпосередньо) та не потребують додаткового спеціального розрахунку й оцінювання. Розмір комісійної винагороди (або інших зборів – штрафу, мита та ін.) є вартістю фінансової послуги. Напряму сплачуються фінансові послуги, пов'язані з акредитивами; банківськими акцептами; кредитними лініями; фінансовим лізингом; переказом грошей та операціями з іноземною валютою; операціями з цінними паперами (брокерські послуги, послуги з розміщення цінних паперів, андеррайтинг); розташуванням похідних фінансових інструментів, контрактів; товарними ф'ючерсними трейдерами; управлінням активами; діяльністю фінансового ринку (послуг з безпеки); платежами за невикористані залишки коштів у рамках угод про резервні кредити та інші кредитні угоди з МВФ.

2. Різниця за операціями купівлі-продажу угод. Іноземна валюта, акції, облігації, векселі, банкноти та інші фінансові інструменти найчастіше купують та продають за наявності різниці між купівельною та відпускнуою цінами. Маркет-мейкер або інший посередник стягує плату за надані фінансові послуги у вигляді різниці між цінами за операціями щодо угод купівлі-продажу. У таких випадках різниця між ціною продажу і базисною ціною купівлі у маркет-мейкера під час купівлі становить плату за обслуговування продавця. Аналогічно різниця між ціною купівлі та базисною ціною продажу маркет-мейкера на момент продажу є вартістю послуги, що надається покупцеві. Зазвичай базисна ціна – це середнє значення між цінами купівлі та продажу, однак деякі маркет-мейкери можуть мати власні внутрішні критерії для її визначення.

3. Витрати на управління активами, що відраховуються з прибутку від власності. Окремі інституційні одиниці (інвестиційні фонди, холдингові компанії, трасти тощо) мають повноваження на управління фінансовими активами від імені власника цих активів. У процесі управління активами ці інституційні одиниці зазнають адміністративних витрат, серед яких: платежі своїм працівникам, керуючим фондами, менеджерам, бухгалтерам, юристам, зберігачам, банкам та ін. Такі витрати можуть стягуватися напряму, у формі заробітної платні, або опосередковано, як виплати з отриманого інвестиційного доходу чи з активів підприємства. Наприклад, хедж-фонд може поширювати частку чистого доходу фонду для особи, яка керує фондом, що становить плату за послуги. Аналогічно, зберігач може стягувати плату у формі нижчих ставок зборів в обмін на право позичати цінні папери.

4. Різниця між процентною та базисною ставками за кредитами та депозитами (послуги фінансового посередництва, що вимірюються непрямим шляхом, далі – ПФПОН). ПФПОН – це процентна маржа, утворена у результаті різниці між процентними ставками за кредитами та депозитами, що використовується банками або іншими фінансовими установами для покриття власних витрат і забезпечення операційного прибутку [10]. Зазвичай за наданими позичальникам кредитами процентні ставки вищі, ніж за депозитними коштами, залученими у вкладників. Розмір процентних ставок, установлених банками або іншими фінансовими установами, передбачає отримання доходу і водночас плату за надані фінансові послуги. Отже, плата за послуги фінансового посередництва у неявній формі або включена у проценти, сплачені позичальниками коштів, або стягується з тих інституційних одиниць, які позичають фінансовим установам кошти, встановлюючи для них нижчі процентні ставки. Обчислення обсягу наданих ПФПОН здійснюється непрямим методом на основі різниці між процентами, сплаченими фінансовими посередниками та виплаченими ним.

Статистичні спостереження за обсягами експорту й імпорту фінансових послуг здійснюються шляхом збирання органами державної статистики статистичної звітності від підприємств і організацій, які на підставі законів України провадять діяльність, пов'язану з наданням (експорт) послуг закордонним партнерам та одержанням (імпорт) послуг від закордонних партнерів як на території України, так і за її межами, згідно з договорами (контрактами). Експорт (імпорт) фінансових послуг в Україні реєструється на момент підписання зовнішньоекономічного контракту, що містить зобов'язання продавця надати послуги, а покупця – одержати і сплатити за них необхідну грошову суму. При цьому до обсягів експорту включаються надходження коштів від нерезидентів за надані

послуги, а до обсягів імпорту – перерахування коштів нерезиденту за одержані послуги.

Для статистичного обліку фінансових послуг в Україні використовують такі джерела:

– форма № 9-ЗЕЗ “Звіт про експорт-імпорт послуг” (квартальна). За нею звітує кожне підприємство – резидент України, що здійснює експортно-імпортні операції відповідно до статті 18 Закону України “Про державну статистику” та статті 22 Закону України “Про зовнішньоекономічну діяльність” і надає послуги, пов’язані з фінансовою діяльністю, що зазначені у Класифікації послуг зовнішньоекономічної діяльності (далі – КПЗЕД) [11]. Моментом здійснення процедури експорту (імпорту) послуг та, відповідно, їх обліку вважається дата фактичного надання або одержання на основі принципу нарахування (за виписаними рахунками). Зазвичай дата реєстрації таких операцій збігається з часом виробництва послуг [12]. До фінансових установ, що звітують за ф. № 9-ЗЕЗ, належать: комерційні банки; філії

іноземних банків; клірингові заклади; позичково-ощадні асоціації; кредитні союзи; будівельні товариства; факторингові та лізингові компанії; біржі; інвестиційні фонди; холдингові компанії;

– статистичні дані Національного банку України [13–15].

В Україні облік фінансових послуг у зовнішньоекономічній діяльності здійснюється у вартісному виразі (у валюті контракту) у розрізі видів послуг згідно з КПЗЕД. Перерахунок у долари США здійснюється на основі середньоквартального офіційного курсу валют, встановленого Національним банком України.

Вартість експорту (імпорту) фінансових послуг у зовнішньоекономічній діяльності проставляється у валюті контракту в тисячах одиниць із двома десятковими знаками після коми у графі 1 ф. № 9-ЗЕЗ “Звіт про експорт-імпорт послуг” (квартальна) [12]. У табл. 1 наведено перелік послуг за статтею “Фінансові послуги”, згідно з КПЗЕД [11], та спосіб визначення їх вартості.

Таблиця 1

Вартість фінансових послуг

Фінансова послуга за КПЗЕД		Спосіб визначення вартості фінансової послуги
Розділ Група Клас	Назва	
65	Послуги, пов’язані з отриманням і розподілом фінансових коштів, крім фінансування обов’язкового соціального страхування, страхових кас або пенсійних фондів	Розмір комісійної винагороди
65.1	Послуги, пов’язані з отриманням коштів у формі депозитів, що перераховуються	
65.11	Послуги центральних банків	
65.12	Послуги з грошового посередництва, що здійснюються фінансовими органами, які не є центральними банками	Різниця між процентною ставкою та базисною ставкою за кредитами й депозитами
	Послуги, пов’язані з отриманням та перерозподілом коштів у формі депозитів, крім тих, що передбачені для страхування та пенсійного забезпечення	
	Послуги, пов’язані з відправленням та виплатою грошових переказів та діяльністю поштових систем в ощадних банках	Розмір комісійної винагороди
65.2	Послуги з фінансового посередництва, крім того, що здійснюють фінансові органи	Розмір комісійної винагороди
65.21	Послуги щодо лізингу, якщо договір охоплює передбачуваний термін використання майна і якщо орендар користується всіма видами прибутку від його використання та приймає на себе весь ризик, пов’язаний з його володінням (передавання майна може бути передбачене або ж непередбачене)	
65.22	Послуги з надання кредитів	Різниця між процентною ставкою та базисною ставкою за кредитами й депозитами
65.23	Послуги з інших видів фінансового посередництва, пов’язані, перш за все, з розміщенням фінансових коштів, крім надання позик, капіталовкладення в цінні папери: акції, облігації, векселі, цінні папери, інвестовані на довірчій основі тощо; операції з цінними паперами, що виконуються дилерами від власного імені, капіталовкладення у власність та цінні папери, які здійснюються перш за все за дорученням інших фінансових посередників, укладання опціонних угод тощо)	Розмір комісійної винагороди або різниця між цінами за операціями купівлі-продажу угод
	Послуги фінансових холдингових компаній	
67.11	Послуги з управління фінансовими ринками: послуги, що відносяться до фінансового посередництва або близько з ним пов’язані, але не є за своїм виглядом фінансовим посередництвом	Різниця між цінами за операціями купівлі-продажу угод або розмір комісійної винагороди
	Послуги, пов’язані з діяльністю фондових, товарних бірж	
67.12	Послуги з управління портфелями цінних паперів: послуги, пов’язані зі здійсненням операцій на фінансових ринках за дорученням третіх осіб і пов’язаною з цим діяльністю (брокерські операції з цінними паперами, випуск та реєстрація цінних паперів, контроль та регулювання портфеля активів, інша діяльність, пов’язана з фондовими біржами)	Розмір комісійної винагороди
	Послуги посередників у кредитуванні, послуги з надання фінансових консультацій	
	Послуги з пакування кредитних білетів та розмінної монети та ін.	
67.13	Послуги з управління портфелями цінних паперів, що належать третім особам	

Розмір комісійної винагороди, різниця між цінами за операціями купівлі-продажу угод та обсяг витрат на управління активами, що відраховуються з прибутку від власності, встановлюються фінансовою установою відповідно до укладених договорів комісії. Вартість фінансових послуг, сплачених за наведеними вище способами, міститься у графі 1 ф. № 9-ЗЕЗ.

Вартість фінансових послуг, визначена як різниця між процентною та базисною ставками за кредитами й депозитами (ПФПОН), фіксують у графі 1 ф. № 9-ЗЕЗ з урахуванням додаткових обчислень [8–10].

Сумарна вартість ПФПОН обчислюється за формулами (1–3) за класами 65.22 КПЗЕД (послуги фінансового посередництва з надання кредитів) та 65.12 КПЗЕД (послуги фінансового посередництва, пов'язані з отриманням коштів у формі депозитів, що перераховуються), окремо по імпорту та експорту.

1. Вартість ПФПОН з надання кредитів:

$$ПФПОН_L = L \cdot R_L - L \cdot r, \quad (1)$$

де R_L – процентна ставка за кредитами, наданими у звітному періоді резидентам (експорт) / нерезидентам (імпорт), %; L – вартість послуг фінансового посередництва з надання кредитів, тис. грош. одиниць; r – річна середньозважена процентна ставка міжбанківського кредитування, %.

2. Вартість ПФПОН з отримання коштів у формі депозитів, що перераховуються:

$$ПФПОН_D = D \cdot r - R_D \cdot D, \quad (2)$$

де R_D – процентна ставка за депозитами, залученими у звітному періоді на рахунки резидентів (експорт) / нерезидентів (імпорт), %; D – вартість

послуг фінансового посередництва, пов'язаних з отриманням коштів у формі депозитів, що перераховуються, тис. грош. одиниць.

3. Підсумкове значення вартості ПФПОН отримано за формулою:

$$ПФПОН = ПФПОН_L + ПФПОН_D. \quad (3)$$

Авторами проведено практичні розрахунки вартості ПФПОН за вищезазначеними формулами. За базисну процентну ставку використано річну середньозважену ставку міжбанківського кредитування на кінець звітного періоду [15]. Як показники R_L та R_D для обчислення вартості ПФПОН використано: в імпорті послуг фінансового посередництва – середньозважені процентні ставки за кредитами, наданими нерезидентам депозитними корпораціями у звітному періоді (крім Національного банку України), та депозитами, залученими депозитними корпораціями у звітному періоді на рахунки нерезидентів (крім Національного банку України), відповідно; в експорті послуг фінансового посередництва – відповідні середньозважені процентні ставки за кредитами, наданими резидентам [13; 14].

За результатами розрахунків, у 2010 році сумарна вартість ПФПОН в імпорті послуг фінансового посередництва складала 5,5%, в експорті – 4,7% від загального обсягу отриманих та наданих послуг фінансового посередництва, пов'язаних із наданням кредитів та залученням депозитів. За даними рис. 2, більшість послуг фінансового посередництва, пов'язаних з наданням кредитів та залученням депозитів, імпортується в Україну, що спричинює від'ємне значення зовнішньоторговельного сальдо за цими видами послуг.

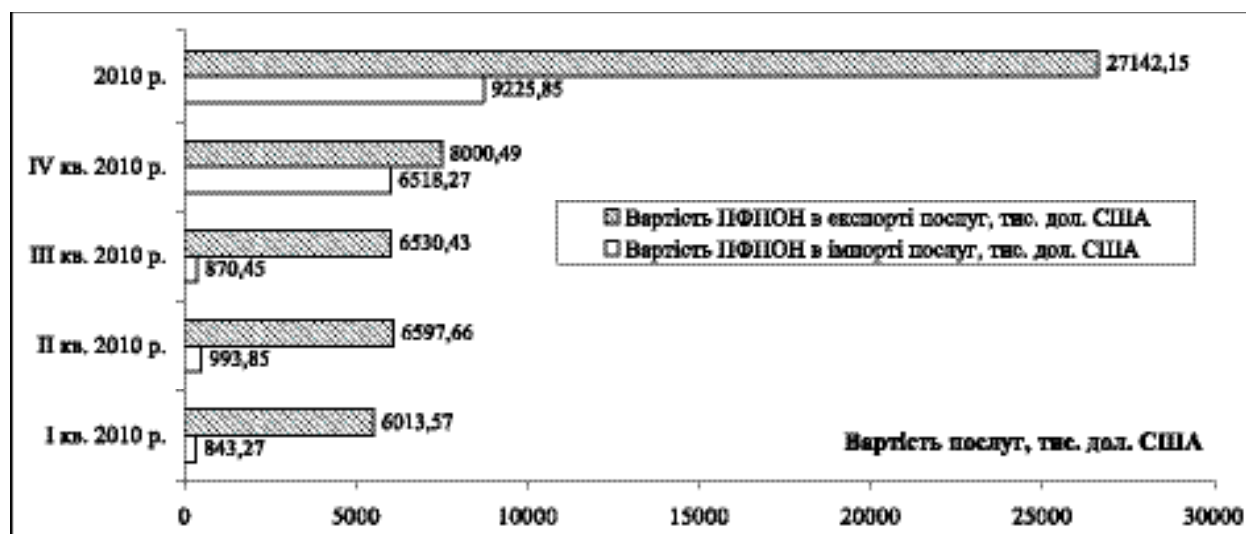

Рис. 2. Випуск ПФПОН в імпорті-експорті послуг фінансового посередництва

Отже, зазначимо, що розрахунки вартості ПФПОН проводяться в Україні вперше, виходячи з потреб міжнародних статистичних керівництв, насамперед Керівництва зі статистики міжнародної торгівлі послугами та Керівництва з платіжно-

го балансу. Здійснення таких розрахунків на регулярній основі дозволить:

- розробляти якісну та своєчасну інформацію щодо вартості фінансових послуг, необхідну для складання Системи національних рахунків і платіжного балансу;

– отримувати порівнянні дані на міжнародно-рівні (зокрема для країн ЄС);

– оцінювати інфраструктуру, фінансову стійкість та перспективи розвитку ринку фінансових послуг.

Список використаних джерел

1. Корнєєв В. В. Фінансові посередники як інститути розвитку : [моногр.] / Корнєєв В. В. – К. : Основа, 2007. – 192 с.
2. Рішення Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку “Про затвердження Правил (умов) здійснення діяльності з торгівлі цінними паперами: брокерської діяльності, дилерської діяльності, андеррайтингу, управління цінними паперами” від 12.12.2006 р. № 1449 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0052-07>
3. Закон України “Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг” від 12.07.2001 р. № 2664-III станом на 01.10.2011 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T012664.html
4. Асмундсон И. Что такое финансовые услуги? [Электронный ресурс] / И. Асмундсон // Финансы & развитие. – 2011. – Март. – Режим доступа к журн. : www.imf.org/external/russian/pubs/ft/fandd/2011/03/.../basics.pdf
5. Зимовець В. В. Фінансове посередництво : [навч. посіб.] / Зимовець В. В., Зубик С. П. – К. : КНЕУ, 2004. – 288 с.
6. Международные валютно-кредитные и финансовые отношения : [учеб.] / под ред. Л. Н. Красавиной. – [3-е изд., перераб. и доп.]. – М. : Финансы и статистика, 2005. – 576 с.
7. Ходаківська В. П. Ринок фінансових послуг : [навч. посіб.] / Ходаківська В. П., Данилов О. Д. – Ірпінь : Академія ДПС України, 2001. – 501 с.
8. Sixth Edition of the IMF's Balance of Payments and International Investment Position Manual [Electronic resource]. – Access mode : <http://www.imf.org/external/pubs/ft/bop/2007/bopman6.htm> – Screen title.
9. The Manual on Statistics of International Trade in Services, 2010. [Electronic resource]. – Access mode : <http://unstats.un.org/unsd/tradeserv/TFSITS/msits2010.htm/> – Screen title.
10. Официальный сайт Межгосударственного статистического комитета Содружества Независимых Государств. Рекомендации по исчислению показателей выпуска и использования услуг финансового посредничества, измеряемых косвенным образом в соответствии с положениями СНС 2008 года [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.cisstat.com> – Название с титул. экрана.
11. Класифікація послуг зовнішньоекономічної діяльності : ДК 012:97. – [Чинний від 1997–06–02]. – К. : Держстандарт, 1997. – 40 с. (Державний класифікатор України).
12. Форма № 9-ЗЕЗ “Звіт про експорт (імпорт) послуг”. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua/albom/>
13. Офіційний сайт Національного банку України. Депозити, залучені депозитними корпораціями (крім Національного банку України) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.bank.gov.ua/Statist/sfs.htm> – Назва з титул. екрана.
14. Офіційний сайт Національного банку України. Кредити, надані депозитними корпораціями (крім Національного банку України). [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.bank.gov.ua/Statist/sfs.htm> – Назва з титул. екрана.
15. Офіційний сайт Національного банку України. Основні показники роботи міжбанківського ринку. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.bank.gov.ua/Statist/sfs.htm> – Назва з титул. екрана.